

UZASADNIENIE

Pozwem z 28 października 2016 r. powódka (...). (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 41.878,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 24 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że w dniu 4 października 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd marki A. (...) (8ED) A. Q. o numerze rejestracyjnym (...) należący do poszkodowanego R. O. (1), a sprawca zdarzenia legitymował się umową ubezpieczenia OC zawartą z pozwaną. Powódka stwierdziła, że w związku ze szkodą wykonała na rzecz poszkodowanego usługi i wystawiła z tego tytułu 4 faktury VAT: nr (...) na kwotę 996,30 zł brutto obejmująca zgłoszenie szkody i prowadzenie korespondencji z ubezpieczycielem w kwocie 184,50zł, oczekiwanie na zakończenie czynności Policji w kwocie 184,50 zł brutto, załadunek uszkodzonego pojazdu na miejscu zdarzenia oraz jego rozładunek w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia na parking strzeżony w kwocie 307,50 zł oraz parking strzeżony w kwocie 73,80 zł brutto (04-06.10.2015 r., 2 doby według stawki 36,90 zł brutto), faktura nr (...) na kwotę 10.067,55 zł brutto stanowiąca należności na następujące usługi parking strzeżony w kwocie 78,30 zł brutto (06-08.2015 r., 2 doby według stawki 36,90 zł brutto), załadunek uszkodzonego pojazdu na miejsca zdarzenia oraz jego rozładunek w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia na parking strzeżony w kwocie 307,50 zł brutto, podstawienie pojazdu zastępczego w kwocie 92,25 zł brutto oraz najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 9.348 zł brutto (05.10-12.11.2015 e. tj. 38 dób według stawki 246,00 zł brutto), faktura nr (...) na kwotę 19.950,60 zł brutto obejmująca załadunek uszkodzonego pojazdu w (...) Handel Centrum (...) sp.j. oraz jego rozładunek w (...) sp. z o.o. w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu w (...) Handel Centrum (...) sp.j. do (...) w kwocie 307,50 zł oraz najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 19.397,10 zł brutto (12.11.2015 r.-03.02.2016 r., tj. 83 doby według stawki 233,70 zł brutto) oraz faktura nr (...) na kwotę 15.060,23 zł brutto obejmująca kwotę za następujące usługi: najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 14.268 zł brutto (03.02-01.04.2016 r. tj. 58 dób według stawki 246,00 zł brutto), odbiór pojazdu zastępczego w dniu 08.04.2016 r., załadunek uszkodzonego pojazdu w (...) sp. z o.o. oraz jego rozładunek w (...) sp. z o.o. w kwocie 246,00 zł, holowanie uszkodzonego pojazdu z (...) sp. z o.o. do (...) sp. z o.o. w kwocie 307,50 zł brutto oraz badanie techniczne i pokolizyjne w kwocie 191,99 brutto.

Powódka podniosła, że pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę tylko w pewnym zakresie i wypłaciła odszkodowanie tytułem wykonanych przez nią usług tj. kwotę 5.947,52 zł decyzją z dnia 2 grudnia 2015 r., decyzją z dnia 29 grudnia 2015 r. kwotę 215,25 zł tytułem holowania, decyzją z dnia 2 maja 2016 r. kwotę 2800,00 zł tytułem kosztów pojazdu zastępczego, oraz decyzją z dnia 29 czerwca 2016 r. kwotę 16.031,60 zł tytułem odszkodowania za pojazd.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, wskazując, że wypłacone przez nią kwoty w pełni pokrywają szkodę pozostającą w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem.

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2019 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie X GC 692/17 w punkcie I. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 40.926,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot: 10.822,27 zł od dnia 24 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 19.950,60 zł od dnia 29 marca 2016 roku do dnia zapłaty, 10.153,24 zł od dnia 30 maja 2016 roku do dnia zapłaty, w punkcie II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie, w punkcie III. zasądził od pozwanej na rzecz powódki 7.685,71 zł tytułem kosztów procesu, a punktach IV. i V. rozstrzygnął o zwrocie niewykorzystanych zaliczek.

Sąd ten przedstawił następujące ustalenia faktyczne i motywy rozstrzygnięcia:

„W dniu 4 października 2015 roku, doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd marki A. (...) (8ED) A. Q. należący do poszkodowanego R. O. (1), a sprawca zdarzenia legitymował się umową ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W.. W wyniku kolizji dalsze poruszanie się pojazdem uszkodzonym było niemożliwe.

W dniu 8 kwietnia 2016 r. poszkodowany zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności o numerze (...) -k-15088, na mocy której powódka nabyła przysługujące poszkodowanemu w stosunku do pozwanej roszczenia o odszkodowanie z tytułu przedmiotowej szkody. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie dysponował pojazdem mogącym zastąpić uszkodzony samochód wynajął auto zastępcze na czas naprawy uszkodzonego. Umowa najmu pojazdu zastępczego została zawarta w dniu 5 października 2015 r. oraz następnie w dniu 8 lutego 2016 r. Powódka wykonała na rzecz pozwanego dodatkowe usługi związane ze zdarzeniem w dniu 4 października 2015 r.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności k. 7
- zawiadomienie o dokonanym przelewie k.18
- umowa najmu pojazdu zastępczego k. 20
- umowa najmu pojazdu zastępczego k.21
- zeznania świadka R. O. (1) k. 212-215

W dniu 8 października 2015 roku powód odholował pojazd uszkodzony do serwisu (...). W dniu 30 października 2015 roku serwis sporządził kalkulację naprawy i przesłał ją do pozwanej z prośbą o jej akceptację. Pozwana w dniu 16 listopada 2015 r. zweryfikowała kalkulację, aczkolwiek nie przyjęła pełnej odpowiedzialności. Po trzech monitach ze strony serwisu pozwana nie przyjęła odpowiedzialności za szkodę i w związku z tym powód zdecydował się na naprawę w innym warsztacie (...) Sp. z o.o. Serwis sporządził kalkulację naprawy po rozbrojeniu pojazdu i przesłał do pozwanej w dniu 8 lutego 2016 r. z prośbą o zaakceptowanie kosztów naprawy. W dniu 29 lutego 2016 r. pozwana przesała do serwisu kosztorys do weryfikacji. Na czas likwidacji szkody i naprawy pojazdu, poszkodowany wynajął pojazd zastępczy. W ramach umowy najmu samochodu zastępczego zostały zawarte 2 umowy najmu samochodu R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pierwsza od dnia 5 października 2015 r. do 30 października 2015 r. ze stawką dobową w kwocie 200,00 zł netto w opcji bez limitu kilometrów, brak ograniczeń wieku i liczby kierowców, brak ograniczeń w wyjeździe pojazdem za granicę, assistance 24 h na terenie Unii Europejskiej, zniesienie udziału własnego w szkodach. Druga umowa najmu tego samego auta zastępczego była od dnia 8 lutego 2016 r. do dnia 22 lutego 2016 r. i również zawierała takie same opcje jak pierwsza umowa. Pojazd zastępczy był poszkodowanemu niezbędny do zwykłych bieżących spraw życia codziennego. Poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy w dniu 8 kwietnia 2016 roku, a miejscem zwrotu była ul. (...) w S. (serwis (...) sp. z o.o.). Pozwana uznała za zasadny wynajem w wymiarze 14 dni przy stawce dobowej 200,00 zł netto, jednak dokonała wypłaty kwoty 2.800,00 zł, co oznacza stawkę netto w wysokości 162,60 zł.

Jednocześnie poszkodowany udzielił powódcie pełnomocnictwa do zgłoszenia szkody i złożenia wszelkich oświadczeń, zlecenia naprawy uszkodzonego pojazdu, reprezentowania poszkodowanego i odbioru należności związanej ze szkodą. W formularzu umowy najmu nr (...) w rubryce „wydanie” wpisano „Widokowa + wydanie 75,00 zł”, natomiast w formularzu umowy najmu nr (...) w rubryce „wydanie” wpisano „Pl. (...)”.

Dowód:

- pełnomocnictwo k. 19
- umowa najmu pojazdu zastępczego k.20
- umowa najmu pojazdu zastępczego k. 21

– zlecenie usług (...) – protokół przekazania pojazdu k 22-25

– zeznania świadka R. O. (1) k. 212-215

Poszkodowany zgłosił przedmiotową szkodę pozwanemu zakładowi ubezpieczeń. W dniu 2 listopada 2015 roku pozwana zawiadomiła powoda, iż zgromadzona dokumentacja nie pozwala na dokonanie wypłaty bezspornej części odszkodowania. Następnie pozwana decyzją z dnia 2 grudnia 2015 r. przyznała kwotę 5.947,52 zł, decyzja z dnia 29 grudnia 2015 r. kwotę 215,25 zł tytułem holowania, decyzją z dnia 2 maja 2016 r. kwotę 2800,00 zł tytułem kosztów pojazdu zastępczego, oraz decyzją z dnia 29 czerwca 2016 r. kwotę 16.031,60 zł tytułem odszkodowania za pojazdu.

Następnie w dniu 26 stycznia 2016 r. pozwana poinformowała, iż nie znajduje podstaw do zmiany stanowiska dotyczącego bezspornej części odszkodowania oraz, że wykonana w toku likwidacji szkody kalkulacja kosztów naprawy jest estymacją określającą uśrednione, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 02.11.2015 r., k.33

- pismo pozwanej z dnia 2.12.2015 r., k. 34

- pismo pozwanej z dnia 29.12.2015 r., k.38

- pismo pozwanej z dnia 29.12.2015 r., k. 39-40

- pismo pozwanej z dnia 02.05.2016 r., k. 48

- pismo pozwanej z dnia 29.06.2016 r., k. 50

W dniu 6 października 2015 r. powódka wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 996,30 zł brutto obejmująca zgłoszenie szkody i prowadzenie korespondencji z ubezpieczycielem w kwocie 184,50zł, oczekiwanie na zakończenie czynności Policji w kwocie 184,50 zł brutto, załadunek uszkodzonego pojazdu na miejscu zdarzenia oraz jego rozładunek w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia na parking strzeżony w kwocie 307,50 zł oraz parking strzeżony w kwocie 73,80 zł brutto (04-06.10.2015 r., 2 doby według stawki 36,90 zł brutto). W dniu 12 listopada 2015 roku została wystawiona kolejna faktura VAT nr (...) na kwotę 10.067,55 zł brutto stanowiąca należności na następujące usługi parking strzeżony w kwocie 78,30 zł brutto (06-08.2015 r., 2 doby według stawki 36,90 zł brutto), załadunek uszkodzonego pojazdu na miejsca zdarzenia oraz jego rozładunek w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia na parking strzeżony w kwocie 307,50 zł brutto, podstawienie pojazdu zastępczego w kwocie 92,25 zł brutto oraz najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 9.348 zł brutto (05.10-12.11.2015 e. tj. 38 dób według stawki 246,00 zł brutto). W dniu 16 lutego 2016 r. została wystawiona faktura VAT nr (...) na kwotę 19.950,60 zł brutto obejmująca załadunek uszkodzonego pojazdu w (...) Handel Centrum (...) sp.j. oraz jego rozładunek w (...) sp. z o.o. w kwocie 246,00 zł brutto, holowanie uszkodzonego pojazdu w (...) Handel Centrum (...) sp.j. do (...) w kwocie 307,50 zł oraz najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 19.397,10 zł brutto (12.11.2015 r.-03.02.2016 r., tj. 83 doby według stawki 233,70 zł brutto) oraz w dniu 18 kwietnia 2018 roku faktura nr (...) na kwotę 15.060,23 zł brutto obejmująca kwotę za następujące usługi: najem pojazdu zastępczego R. (...) w kwocie 14.268 zł brutto (03.02-01.04.2016 r. tj. 58 dób według stawki 246,00 zł brutto), odbiór pojazdu zastępczego w dniu 08.04.2016 r., załadunek uszkodzonego pojazdu w (...) sp. z o.o. oraz jego rozładunek w (...) sp. z o.o. w kwocie 246,00 zł, holowanie uszkodzonego pojazdu z (...) sp. z o.o. do (...) sp. z o.o. w kwocie 307,50 zł brutto oraz badanie techniczne i pokolizyjne w kwocie 191,99 brutto.

Pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę tylko w pewnym zakresie i wypłaciła odszkodowanie tytułem wykonanych przez nią usług tylko w pewnym zakresie.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 26
- faktura VAT nr (...) k. 27-28
- faktura VAT nr (...) k. 29
- faktura VAT nr (...) k. 30-31
- korespondencja mailowa z dnia 21.10.2015 r. k. 85

W dniu 8 kwietnia 2016 r. powódka zawarła z poszkodowanym umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której poszkodowany przeniósł na nią wierzytelność wobec pozwanej wynikającą ze szkody komunikacyjnej tytułem zwrotu kosztów objętych fakturami VAT nr (...)

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności k. 7
- zawiadomienie o dokonanym przelewie k.18

Decyzją z dnia 2 listopada 2015 roku pozwana zawiadomiła powoda, iż zgromadzona dokumentacja nie pozwala na dokonanie wypłaty bezspornej części odszkodowania i poinformowała powoda, że do zakończenia procesu likwidacji niezbędne są dokumenty takie jak notatka Policji oraz potwierdzenie okoliczności przez wskazanego sprawcę. W dniu 2 grudnia 2015 roku pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 5.947,52 zł tytułem „odszkodowania za pojazd – szkoda częściowa –wycena”.

W dniu 29 grudnia 2015 r. pozwana wydała kolejną decyzję przyznającą kwotę 215,25 zł tytułem holowania. Następnie w dniu 26 stycznia 2016 r. pozwana poinformowała, iż nie znajduje podstaw do zmiany stanowiska dotyczącego bezspornej części odszkodowania oraz, że wykonana w toku likwidacji szkody kalkulacja kosztów naprawy jest estymacją określającą średnie, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty. Ponadto pozwana w uzasadnieniu wskazała, że podstawą uwzględnienia w kalkulacji kosztów naprawy pojazdu jest występowanie na rynku szerokiego wachlarza dostępnych nowych części zamiennych, pochodzących od różnych producentów i dostawców, ze znacznym zróżnicowaniem cen. Nadto pozwana podtrzymała decyzje dotyczącą potrącenia 50 % z wartości reflektora – element niepełnowartościowy oraz 20 % z wartości lakierowania zderzaka przedniego – uszkodzenia niezwiązane ze szkodą. Równocześnie pozwana wskazała, że zastosowane potrącenia nie dotyczą amortyzacji elementów tylko odnoszą się do uszkodzeń niezwiązanych z przedmiotową szkodą.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 02.11.2015 r., k.33
- pismo pozwanej z dnia 2.12.2015 r., k. 34
- pismo pozwanej z dnia 29.12.2015 r., k.38
- pismo pozwanej z dnia 29.12.2015 r., k. 39-40
- pismo pozwanej z dnia 02.05.2016 r., k. 48
- pismo pozwanej z dnia 29.06.2016 r., k. 50

W dniu 19 lutego 2016 roku powódka wysłała pozwanej fakturę wezwanie do zapłaty, natomiast w dniu 18 kwietnia 2016 roku do pozwanejostało wysłane ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty. W dniu 10 października 2016 roku powódka wezwała powódka wezwała do pozwanej wezwanie do podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia ugody.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 45
- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 46
- wezwanie do podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia ugody k.51

W dniu 6 października 2015 odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu oraz została sporządzona kalkulacja naprawy nr (...) przez (...) S.A. – Biuro (...). Koszty naprawy wraz z VAT oszacowano na kwotę 4.304,43 zł. Wraz z ubytkiem wartości lakierowanych i ubytkiem wartości części, które wynosiły odpowiednio 69,38 zł oraz 97,71 zł - suma ogólna z vat (po potrąceniach) wyniosła 4.098,91 zł. W dniu 30 października 2015 r. w (...). J. wykonano kalkulację naprawy uszkodzonego auta, która została oszacowana na kwotę 19.565,12 zł. W dniu 6 kwietnia 2016 roku została wystawiona faktura nr (...) na kwotę 21.979,12 zł przez spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. Wyżej wymiona kwota wynika z zapłaty należności za naprawę uszkodzonego pojazdu. Data rozpoczęcia naprawy to 3 luty 2016 r. Historia naprawy w warsztacie (...) sp. z o.o. przedstawia się następująco:

- 03.02.2016 r. – przyjęcie auta do serwisu (otwarcie zlecenia)
- 04.02.2016 r. – opracowanie dokumentacji merytorycznej + fotografia pojazdu przez rozbrojeniem
- 05.02.2016 r. – rozbrojenie auta
- 08.02.2016 r. – opracowanie dokumentacji technicznej – kalkulacji kosztów
- 08.02.2016 r. – wysłanie do ubezpieczyciela zgłoszenia o dodatkowych uszkodzeniach i przybyciu technika mobilnego + wysłanie fotografii + kalkulacji warsztatowej do akceptacji, jeśli ie byłby konieczny przyjazd pracownika ubezpieczyciela
- 16.02.2016 r. – 1 monit do ubezpieczyciela
- 19.02.2016 r. – 2 monit do ubezpieczyciela
- 26.02.2016 r. – 3 monit do ubezpieczyciela
- 29.02.2016 r. – odpowiedź od ubezpieczyciela o przekazaniu kosztorysu warsztatowego do weryfikacji
- 01.03.2016 r. – otrzymanie od ubezpieczyciela błędnie zweryfikowanego kosztorysu
- 11.03.2016 r. – otrzymanie części od dostawcy
- 15.03.2016 r. – wysłanie do G. kalkulacji warsztatowej z 2 oponami przednimi z uwagi na brak dostępności na rynku oponiarskim uszkodzonej 1 opony
- 16.03.2016 r. – dostawa pozostałych części od dostawcy
- 22.03.2016 r. – wykonanie badania geometrii zawieszenia
- 31.03.2016 r. – właściciel pojazdu dostarcza nowy akumulator do warsztatu
- 07.03.2016 r. – przeprowadzenie badania pokolizyjnego na stacji kontroli pojazdów
- 07.03.2016 r. – wystawienie faktury VAT przez warsztat (...) sp. z o.o.

Dowód:

- kalkulacja naprawy pozwanej k. 54-60
- kalkulacja naprawy K.-C. Sp.j. k.61-62
- kalkulacja naprawy D. Sp. z o.
- historia naprawy k. 150
- faktura Vat nr (...)

Technologiczny czas naprawy pojazdu A. (...) z dnia 4 października 2015 roku z uwzględnieniem procesu likwidacji szkody i samego procesu naprawy powinien wynosić około 168 dni. Na czas niezbędny do przeprowadzenia naprawy blacharskiej i lakierniczej składają się następujące etapy procesu naprawczego takie jak: ustalenie zakresu zniszczenia i kwalifikacja uszkodzonych elementów, zamówienie materiałów i części ustalonego zakresu naprawy, wykonanie naprawy blacharsko-mechanicznej, zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu, wykonanie naprawy lakierniczej, zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu, wy sezonowanie powłoki lakierowej i uzbrojenie pojazdu. Każdy z tych elementów wymaga czasu na jego realizację. Ustalenie rozmiaru uszkodzeń i ich kwalifikacja był uzależniona od czasu, w którym firma ubezpieczeniowa podjęła czynności, dotyczące kwalifikacji uszkodzeń i przyjęcia odpowiedzialności za szkodę. Szkada miała miejsce 4 października 2015 roku tj. niedziela. Czas niezbędny do przeprowadzania naprawy przedmiotowego pojazdu to 150 dni na kwalifikację uszkodzeń i przyjęcie odpowiedzialności za szkodę, 10 dni na realizację zamówionych części, 3 dni na wykonanie naprawy blacharskiej, 2 dni na prace lakiernicze i 1 dzień na wydanie pojazdu. Zatem proces naprawy powinien wynosić około 166 dni. Należy jednak zauważyć, że w okresie technologicznym naprawy wypadały dwa dni wolne od pracy (12 i 13 marca 2016 r.), zatem okres naprawy powinien wynosić około 168 dni. Uszkodzony pojazd marki A. (...) i wynajęty pojazd marki R. (...) w IV kwartale 2015 roku zaliczają się do tej samej klasy pojazdów. Pojazd klasy A. (...) w okresie IV kwartału 2015 roku, bez limitu kilometrów i kierowców, z pełnym ubezpieczeniem, z wykupieniem udziału własnego w szkodach, z możliwością wyjazdu za granicę, z A. 24h (...) i przy rozliczeniach bezgotówkowych wynosił 324,25 zł netto. W opcji rozliczenia gotówkowego, bez dodatkowych opcji, średnia stawka wynosiła 240,63 zł netto w IV kwartale 2015 roku.

Na terenie miasta S. średnie stawki holowania wahają się w granicach od 200,00 zł do 500,00 zł netto. Na wysokość stawki mają wpływ różne czynniki takie jak pora dzienna czy nocna, dzień świąteczny czy dzień powszedni, holownik do 3,5 t czy powyżej, pojazd w pasie jezdni czy poza jezdnią, czy koła się obracają czy też nie, czy pojazd jest zamknięty czy otwarty itp. Analogicznie do średnich cen holowania pojazdu firmy ustalają różny sposób stawki za odbiór i podstawienie pojazdu. Na terenie miasta, stawki za podstawienie i odbiór pojazdu poza siedzibą firmy, kształtują się na poziomie od 30 do 150,00 zł. Poza terenem miasta firmy rozliczają się na podstawienie pojazdu albo ryczałtem albo stawką za kilometr trasy. Dla samochodów osobowych stawka za kilometr wynosi 1,50 do 2,50 zł/km – ustalenia w tym względzie są indywidualne dla poszczególnych miejscowości. Niektóre firmy umieszczają koszt w zależności od czasu oczekiwania na zakończenie czynności Policji.

Odnośnie średniej stawki dobowej za parkowanie pojazdu na parkingu strzeżonym na terenie S. przyjmuję się średnią stawkę 22,63 zł za dobę.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. M. k. 241-250
- uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. M. k. 299-301
- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. M. k. 318-319

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne niemal w całości.

W rozpoznawanej sprawie powódka – na podstawie zawartej z poszkodowanym umowy cesji wierzytelności ((legitymacja powódki w sprawie nie była kwestionowana) - dochodziła odszkodowania (ściślej uzupełnienia już wypłaconej kwoty odszkodowania) obejmującego koszty związane – z likwidacją szkody w pojeździe marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...)in. najmu pojazdu zastępczego, a przy tym dodatkowo odpłatnego odbioru tego pojazdu, „organizacji usługi transportowej” poszkodowanego z miejsca kolizji obejmującej również wydanie pojazdu zastępczego, usługi parkingu strzeżonego uszkodzonego pojazdu oraz holowania uszkodzonego pojazdu na badania techniczne, oczekiwania na zakończenie czynności Policji, usługi załadunku w miejscu zdarzenia i rozładunku na parking strzeżonym, usługi holowania z miejsca zdarzenia na parking strzeżony, usługi parkingu strzeżonego, usługi zgłoszenia szkody komunikacyjnej, usługi załadunku pojazdu na parking strzeżonym oraz rozładunku, holowania pojazdu z parking strzeżonego oraz badań pokolizyjnych.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Zgodnie z art. 4 ustawy ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie natomiast do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art.22 ust. 1 ustawy). Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych – o których mowa w art. 436 § 2 k.c. oraz według zasad określonych w art. 363 k.c., a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń - według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Poszkodowany może zgłosić swoje roszczenie bezpośrednio wobec zakładu ubezpieczeń – co też w niniejszej sprawie strona powodowa uczyniła. Odnosząc się do zakresu odszkodowania - przy ubezpieczeniu OC - należy mieć na względzie ogólne reguły kodeksu cywilnego, w szczególności treść art. 361 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania, w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002/7-8/103). Zgodnie z zasadą kompensacji odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Pozwana co do zasady przyjęła odpowiedzialność za szkodę powstałą na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 4 października 2015 r.

W ocenie Sądu ustalenie okoliczności spornych wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych, w związku z czym dopuszczony został dowód z zakresu techniki samochodowej, wyceny pojazdów maszyn i urządzeń i kosztorysowania napraw pojazdów M. M..

Biegły sądowy ustalił, że technologiczny czas naprawy pojazdu A. (...) z dnia 4 października 2015 roku z uwzględnieniem procesu likwidacji szkody i samego procesu naprawy powinien wynosić około 168 dni. Na czas niezbędny do przeprowadzenia naprawy blacharskiej i lakierniczej składają się następujące etapy procesu naprawczego takie jak: ustalenie zakresu zniszczenia i kwalifikacja uszkodzonych elementów, zamówienie materiałów i części ustalonego zakresu naprawy, wykonanie naprawy blacharsko-mechanicznej, zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu, wykonanie naprawy lakierniczej, zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu, wysezonowanie powłoki lakierowej i uzbrojenie pojazdu. Każdy z tych elementów wymaga czasu na jego realizację. Ustalenie rozmiaru uszkodzeń i ich kwalifikacja był uzależniona od czasu, w którym firma

ubezpieczeniowa podjęła czynności, dotyczące kwalifikacji uszkodzeń i przyjęcia odpowiedzialności za szkodę. Szkada miała miejsce 4 października 2015 roku tj. niedziela. Czas niezbędny do przeprowadzania naprawy przedmiotowego pojazdu to 150 dni na kwalifikację uszkodzeń i przyjęcie odpowiedzialności za szkodę, 10 dni na realizację zamówionych części, 3 dni na wykonanie naprawy blacharskiej, 2 dni na prace lakiernicze i 1 dzień na wydanie pojazdu. Zatem proces naprawy powinien wynosić około 166 dni. Należy jednak zauważyć, że w okresie technologicznym naprawy wypadły dwa dni wolne od pracy (12 i 13 marca 2016 r.), zatem okres naprawy powinien wynosić około 168 dni.

Według ustaleń biegłego uszkodzony pojazd marki A. (...) i wynajęty pojazd marki R. (...) w IV kwartale 2015 roku zaliczają się do tej samej klasy pojazdów. Czynsz najmu pojazdu klasy A. (...) w okresie IV kwartału 2015 roku, bez limitu kilometrów i kierowców, z pełnym ubezpieczeniem, z wykupieniem udziału własnego w szkodach, z możliwością wyjazdu za granicę, z A. 24h (...) i przy rozliczeniach bezgotówkowych wynosił 324,25 zł netto. W opcji rozliczenia gotówkowego, bez dodatkowych opcji, średnia stawka wynosiła 240,63 zł netto w IV kwartale 2015 roku.

Biegły stwierdził, że na terenie miasta S. średnie stawki holowania wahają się w granicach od 200,00 zł do 500,00 zł netto. Na wysokość stawki mają wpływ różne czynniki takie jak pora dzienna czy nocna, dzień świąteczny czy dzień powszedni, holownik do 3,5 t czy powyżej, pojazd w pasie jezdni czy poza jezdnią, czy koła się obracają czy też nie, czy pojazd jest zamknięty czy otwarty itp. Analogicznie do średnich cen holowania pojazdu firmy ustalają różny sposób stawki za odbiór i podstawienie pojazdu. Na terenie miasta, stawki za podstawienie i odbiór pojazdu poza siedzibą firmy, kształtują się na poziomie od 30 do 150,00 zł. Poza terenem miasta firmy rozliczają się na podstawienie pojazdu albo ryczałtem albo stawką za kilometr trasy. Dla samochodów osobowych stawka za kilometr wynosi 1,50 do 2,50 zł/km – ustalenia w tym względzie są indywidualne dla poszczególnych miejscowości. Niektóre firmy umieszczają koszt w zależności od czasu oczekiwania na zakończenie czynności Policji. Odnośnie średniej stawki dobowej za parkowanie pojazdu na parking strzeżonym na terenie S. przyjmują się średnią stawkę 22,63 zł za dobę.

Zdaniem Sądu sporządzona opinia biegłego sądowego nie budzi zastrzeżeń co sposobu jej sporządzenia i treści sformułowanych w niej wniosków. Biegły wykonując opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał opinię biegłego za jasną, logiczną i przekonującą, w związku z czym uczynił ją podstawą ustaleń w sprawie. W dniu 6 listopada 2018 roku biegły sądowy przedstawił opinię uzupełniającą w przedmiotowej sprawie W dniu 11 lutego 2019 r. na rozprawie biegły sądowy złożył dodatkowe wyjaśnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, za zasadne w okolicznościach sprawy wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 6 października 2015 roku następujące należności:

- kwotę 184,50 zł tytułem zgłoszenia szkody i korespondencji. Niniejsza sprawa wymagała dużo większej ilości pracy niż standardowa, natomiast stawka ryczałtowa nie jest wygórowana za tego typu usługi szczególnie jeśli wziąć pod uwagę zwiększony nakład pracy,
- kwotę 246,00 zł tytułem rozładunku i załadunku – na podstawie opinii biegłego, ponieważ stawka strony powodowej za holowanie jest stawką średnią, a do takich firmy doliczają dodatkową opłatę za załadunek i rozładunek,
- kwotę 307,50 zł z tytułu holowania – ponieważ taka stawka mieści się w ramach stawek rynkowych,
- kwotę 45,26 zł tytułem opłaty za parking strzeżony według stawki 22,63 zł określonej w opinii biegłego, ponieważ stawka strony powodowej znacząco odbiega od średnich – jest jedynie zbliżona do najwyższych stawek występujących w centrum miasta, natomiast parking powoda nie znajduje się w centrum.

Sąd nie uwzględnił kwoty 184,50 zł tytułem oczekiwania na czynności policji, ponieważ nie jest wykazana rynkowość tej stawki oraz faktyczny okres oczekiwania, a ponadto łączna usługa holowania z załadunkiem jest stosunkowo droga i winna obejmować i zakładać pewne utrudnienia i czas oczekiwania na czynności Policji.

W odniesieniu do faktury VAT nr (...) z dnia 12 listopada 2015 roku, na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie należało uznać za zasadne następujące należności:

- kwotę 45,26 zł za 2 dni usługi parkingowej z powodów wyżej przedstawionych,
- kwotę 246,00 zł za załadunek i rozładunek z powodów wyżej przedstawionych,
- kwotę 307,50 zł tytułem holowania - ponieważ taka stawka mieści się w opinii przedstawionej przez biegłego sądowego,
- kwotę 92,25 zł tytułem podstawienia pojazdu zastępczego, ponieważ taka kwota zgodnie z opinią biegłego mieści się w stawkach rynkowych,
- kwotę 9.348,00 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, ponieważ taka stawka i okres jest zasadny i zgodny z przedstawioną w opinii biegłego sądowego.

W odniesieniu do faktury VAT nr (...) z dnia 9 lutego 2016 roku Sąd uznał za zasadne następujące kwoty:

- kwotę 246,00 zł za załadunek i rozładunek w (...) K.-C. w S. z powodów w.w.,
- kwotę 307,50 zł – tytułem holowania, ponieważ taka stawka mieści się w opinii przedstawionej przez biegłego sądowego
- kwotę 19.397,10 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, ponieważ taka stawka i okres są zasadne i zgodne z przedstawioną w opinii biegłego sądowego.

W odniesieniu do faktury VAT (...) z dnia 18 kwietnia 2016 roku na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie należało uznać za zasadne następujące należności:

- kwotę 12.300,00 zł za najem 50 dni, ponieważ łączny zasadny okres najmu to 171 dni według opinii przedstawionej przez biegłego oraz opinii uzupełniającej (jeden dzień przeznaczony na badania techniczne). W odniesieniu do kwestionowanego okresu w warsztacie K.-C. sp.j. to wobec tego, iż kosztorys niniejszej spółki w żadnym stopniu nie został zaakceptowany i nie została na tym etapie w ogóle przyjęta odpowiedzialność jest w całości zasadny, bowiem poszkodowany miał prawo po takim długim okresie przekazać swój uszkodzony samochód do innego serwisu samochodowego. Jak wskazał biegły w ustnej opinii uzupełniającej w czasie przestoju pojazdu w (...) K.-C. sp.j. trwała korespondencja z ubezpieczycielem, natomiast kosztorys ubezpieczyciela był diametralnie zaniżony i nie można było wymagać, aby K.-C. rozpoczął naprawę na tak zaniżonym kosztorysie.

- kwotę 123,00 zł tytułem odbioru pojazdu bowiem jest to stawka rynkowa zgodnie z opinią biegłego sądowego,
- kwotę 246,00 zł tytułem załadunku i rozładunku z powodów w.w.
- kwotę 307,50 zł tytułem holowania do (...) R., ponieważ wymagana była konieczność badań technicznych oraz nie było możliwości przejazdu pojazdem bez ważnych badań oraz kwotę 191,99 zł tytułem badań pokolizyjnych w dniu 7 kwietnia 2016 r.

Reasumując, Sąd uznał za zasadną należność na kwotę 43.914,36 zł. Pozwany uznając swoją odpowiedzialność wypłacił 3.015,25 zł (2800 zł i 215,25 zł), bowiem taka kwota wynika z przedłożonych dokumentów i przyznania pozwanego. Wskazana przez powódkę kwota 6.220,50 zł nie ma potwierdzenia w dokumentach. W związku z powyższym pozostała do zapłaty tytułem odszkodowania należność wynosi 40.926,11 zł.

Ustaleń faktycznych w sprawie Sąd dokonał w oparciu o treść dokumentów przedstawionych przez strony oraz zeznań świadka - poszkodowanego R. O. (1) nie znajdując podstaw by odmówić im wiary. Podstawą ustalenia stanu faktycznego była również opinia biegłego, której ocenę przedstawiono już wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Zgodnie z pierwszym z przywołanych przepisów, strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Natomiast w myśl art. 100 zd. 2 k.p.c. Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania. Sąd ustalił, że powódka wygrała spór w 97 %, natomiast pozwana w 3 %, a tym samym powódka uległa tylko co do nieznaczej części i w całości należy się jej zwrot kosztów procesu.

Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 2.049,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł koszty zastępstwa procesowego – 4.800 zł (ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie), kwota 655,53 tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego oraz kwota 119,18 zł tytułem wynagrodzenia za uzupełniającą opinię biegłego sądowego.

W punktach IV i V wyroku Sąd orzekł w przedmiocie zwrotu powódce i pozwanej kwoty po 225,29 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet biegłego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.”

Powyższy wyrok zaskarżyła strona pozwana w punkcie I. i III. Wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego: art. 6 k.c. w zw. art. 232 k.p.c. przez przyjęcie, że powód wykazał zasadność swoich roszczeń; art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. przez bezkrytyczną ocenę opinii biegłego i oparcie się wyłącznie na niej; art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. przez dokonanie błędnych ustaleń, że pozwany odpowiada za roszczenia wskazane w uzasadnieniu wyroku; art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie i nierozdzielenie kosztów procesu stosownie do wyniku sprawy. Zarzuciła też naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) przez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że pozwany odpowiada za roszczenia wskazane w uzasadnieniu wyroku oraz uznanie, że zasądzone kwoty pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, podczas gdy stanowią one koszt nadmierny, wynikający z braku dopełnienia obowiązku minimalizacji szkody. W uzasadnieniu wskazano na nadmierne wydłużenie procesu organizacji naprawy i niezasadne oczekiwanie na zaakceptowanie kosztorysu, bezpodstawną odmowę skorzystania z oferty ubezpieczyciela oraz brak związku przyczynowego ze zdarzeniem kosztów podstawienia i obioru, parkowania, holowania, korespondencji z ubezpieczycielem i badania technicznego. Pozwana wniosła o zmianę wyroku przez oddalenie powództwa w całości i obciążenie powódki kosztami procesu za obie instancje.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się w znacznej części uzasadniona.

Sąd Okręgowy ponownie przeanalizował cały materiał dowodowy i uznał, że w stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy nie zawiera wszystkich faktów wynikających z materiału dowodowego i wymaga następujących uzupełnień:

W umowach podpisanych przez R. O. (1) nie wpisano stawki opłaty za zwrot pojazdu, na żadnej z tych umów nie wskazano też stawki za parkowanie (dowód: umowy k. 20-25).

R. O. (1) zlecił powódce kompleksowe zajęcie się sprawą, bo nie miał czasu. Nie znał innych stawek poza stawką najmu pojazdu zastępczego (dowód: zeznanie R. O. k. 213-215).

W dniu 21.10.2015 r. pozwane towarzystwo przyjęło odpowiedzialność za szkodę, o czym mailem został poinformowany R. T. (1) (dowód: mail k. 85).

W serwisie (...) polecił naprawiać pojazd, zanim ubezpieczyciel zaakceptował pełny kosztorys naprawczy (dowód: zeznania świadka J. F. k. 196-199, zeznania R. T. w charakterze strony k. 223-225)

Ponadto z ustaleń Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy eliminuje ustalenie, że czas konieczny na kwalifikację uszkodzeń i przyjęcie odpowiedzialności to 150 dni. Jest to konsekwencją błędnego założenia zarówno przez Sąd I instancji jak i przez biegłego, że przez taki okres pozwana nie przyjmowała odpowiedzialności za zdarzenie, czemu wprost przeczy przywołany wyżej mail z 21.10.2015 r. (k. 85), w którym pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę. Ponadto założenie o braku przyjęcia odpowiedzialności przez 150 dni nie daje się pogodzić z zawartą w aktach decyzją pozwanej z 2.12.2015 r. o wypłacie odszkodowania w części, który to fakt został przez Sąd Rejonowy ustalony. Pozostałe ustalenia Sądu Rejonowego są prawidłowe, Sąd Okręgowy podziela je, nie widząc potrzeby ich ponownego przytaczania. Trafne są również rozważania Sądu Rejonowego co do podstaw prawnych rozstrzygnięcia.

Zaprezentowana powyżej zmiana ustaleń faktycznych prowadzi do zmiany zakresu odpowiedzialności pozwanej za wydatki związane z najmem pojazdu zastępczego. Skoro bowiem odpowiedzialność była przyjęta już 21.10.2015 r., to nie istniały żadne przesłanki ku temu, aby nadal wstrzymywać się ze zleceniem naprawy. W ocenie Sądu Okręgowego fakt, że szkoda ma być likwidowana z o.c. sprawcy nie uprawnia poszkodowanego do zwlekania ze zleceniem naprawy tak długo, aż ubezpieczyciel zaakceptuje cały koszt naprawy – chyba, że istnieją po temu szczególne względy, których w niniejszej sprawie nie udowodniono. W szczególności z zeznań świadka R. O. nie wynika, by nie dysponował on środkami na naprawę, zatem oczekiwanie ze zleceniem naprawy, aż warsztat i ubezpieczyciel dojdą do pełnej zgody, jeśli idzie o zakres refundacji kosztów naprawy, jest niecelowe i powoduje, że wydatki na najem pojazdu zastępczego przestają być wydatkami pozostającymi w związku przyczynowym ze szkodą. W niniejszej sprawie za trafnością takiej oceny przemawia tym bardziej fakt, że ostatecznie R. T. (1) polecił naprawiać pojazd, zanim całkowity koszt naprawy został uzgodniony pomiędzy ubezpieczycielem a drugim z wybranych warsztatów, wobec czego oczekiwanie na zatwierdzenie kalkulacji nie może być argumentem usprawiedliwiającym przedłużanie się naprawy. Jednocześnie zważyć należy, że kwestia, kiedy powinna zacząć się naprawa w kontekście uzgodnień warsztatu i ubezpieczyciela, nie należy do wiedzy specjalnej biegłego z zakresu techniki samochodowej i dlatego opinia biegłego nie powinna być podstawą ustalenia, że czas niezbędny na kwalifikację uszkodzeń i przyjęcie odpowiedzialności to 150 dni. W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, że przyjęcie odpowiedzialności nastąpiło 21.10.2015 r., a więc do tego dnia upłynęło 18 dni, a nie 150. Pozostały czas wskazany przez biegłego to 18 dni (10 dni na zamówienie części, 5 dni na prace, 1 dzień na wydanie pojazdu i 2 dni wolne), do czego należy doliczyć 1 dzień na badanie techniczne. Razem czas naprawy, a co za tym idzie czas najmu, nie powinien przekroczyć 37 dni i taki czas należy uznać za pozostający w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. Jednocześnie pozwana nie wykazała, by składała poszkodowanemu propozycję najmu pojazdu zastępczego za jej pośrednictwem – poszkodowany w swoich zeznaniach otrzymaniu takiej propozycji zaprzeczył, a w aktach szkody na płycie nie znajduje się mail, zawierający taką propozycję (mowa o nim w apelacji). Tym samym, wobec ustalenia przez biegłego, że średnie stawki rynkowe za najem pojazdu takiego, jak uszkodzony i wynajęty, były wyższe od tej, które domaga się powódka w pozwie (190 zł netto – k. 5), najem powinien być rozliczony wg tej stawki. Ostatecznie uzasadniony okolicznościami sprawy koszt najmu stanowi kwotę 8646,90 zł ((37 x 190 zł) + 23%VAT).

Ponadto powódka dochodziła w niniejszej sprawie opłat związanych z podstawieniem i odbiorem pojazdu, czterokrotnym załadunkiem/rozładunkiem i holowaniem, reprezentacją w postępowaniu likwidacyjnym i badaniem technicznym. Z kwot tych za uzasadnione Sąd Okręgowy uznaje: trzykrotny załadunek i rozładunek pojazdu z holowaniem, tj. z miejsca zdarzenia na parking, z parkingu do warsztatu (1 raz) i z warsztatu na badanie techniczne. Zmiana warsztatu nie była związana z okolicznościami leżącymi po stronie ubezpieczyciela (i jeden i drugi warsztat nie miały przed jego wyborem zatwierdzonej kalkulacji, a ostatecznie decyzję o naprawie w drugim warsztacie

podjęto bez zatwierdzenia tej kalkulacji), toteż koszty związane ze zmianą warsztatu (czwarte holowanie) nie mogą obciążać ubezpieczyciela. Holowanie i załadunek/rozładunek należy rozliczyć wg stawek z faktury, jako że były one zawarte w umowie stron, a biegły wskazał, że nie wykraczają one poza stawki rynkowe. W całości niezasadny jest koszt parkowania pojazdu, gdyż z zeznań poszkodowanego wynika, że nie została zawarta umowa w tym zakresie (poszkodowanemu nie przedstawiano stawek parkowania i nie zobowiązał się on do pokrycia kosztów parkowania), co za tym idzie, nie powstał po jego stronie uszczerbek wyrażający się długiem związanym z parkowaniem pojazdu. Niezasadny jest też koszt reprezentacji w postępowaniu likwidacyjnym czy też zgłoszenia szkody. Po pierwsze, także i tu z zeznań poszkodowanego nie wynika, by zobowiązał się on do pokrycia tego kosztu, po drugie, nawet gdyby to uczynił, nie byłby to koszt pozostający w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. Jak wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w zależności od okoliczności sprawy koszt związany z reprezentacją poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym może stanowić szkodę podlegającą refundacji, jednak w niniejszej sprawie z zeznań porządkowanego wynika, że zlecił on powódce zajęcie się całością kwestii związanych z postępowaniem likwidacyjnym nie dlatego, że sam nie mógł czy nie potrafił tego załatwić, ale dla wygody (wskazał, że nie chciał się tym zajmować, bo nie miał czasu). Taka motywacja nie usprawiedliwia przerzucenia ewentualnych kosztów związanych ze zleceniem na ubezpieczyciela.

Reasumując, poza kosztem najmu zwrotowi podlegają następujące kwoty: z faktury nr (...) załadunek/rozładunek i holowanie – 2 razy po (246 zł + 307,50 zł) oraz podstawienie pojazdu (gdyż na tę kwotę strony się umówiły, a biegły stwierdził, że takie opłaty występują na rynku); z faktury nr (...) holowanie oraz załadunek/rozładunek - 231,24+ 246 oraz zwrot kosztów badania technicznego - 191,99 zł. W tej materii sprzeciw ubezpieczyciela jest nieuzasadniony, ponieważ każdorazowo po zatrzymaniu dowodu rejestracyjnego przejście takiego badania jest niezbędne, jest to więc normalne następstwo kolizji skutkującej takimi uszkodzeniami, że pojazd przestaje spełniać warunki techniczne dopuszczenia go do ruchu, a nie koszt zwykłej eksploatacji. Łącznie kwota kosztów podlegających refundacji to 10515,38 zł, pozwana zapłaciła 215,25 zł za holowanie i 2800 zł za najem, razem 3015,25 zł, do zasądzenia pozostaje 7500,13 zł. Jak wynika z akt szkody, pierwszą fakturę (nr (...)) powódka przesłała pozwanej mailem 12.11.2015 r., zatem co do kwoty z tej faktury (553,50 zł) odsetki należą się od daty wskazanej w pozwie, tj. od dnia 24 grudnia 2015 r., jako że do 23.12.2015 r. upłynął przewidziany w art. 817 § 2 k.c. 14-dniowy termin na spełnienie świadczenia. Pozostałe dokumenty (faktury) zostały ubezpieczycielowi przesłane dopiero 19 kwietnia 2016 r., zatem 14-dniowy termin na spełnienie świadczenia upłynął 3 maja 2016 r., odsetki od pozostałej kwoty zgodnie z art. 481 k.c. należą się więc od dnia następnego.

Z powyższych względów wyrok Sądu Rejonowego zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. należało zmienić.

O kosztach postępowania, zarówno przed Sądem Rejonowym, jak i Okręgowy, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c., tj. rozstrzygnięto jedynie o zasadzie poniesienia przez strony kosztów procesu, zgodnie z wynikiem uwzględnienia ich stanowisk, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

N. Pawłowska-Grzelczak P. Baranowska A. Wójcik-Wojnowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)